

at et gensidigt Selskab var stiftet med fuldt indbetalt Garantikapital, skønt faktisk kun en ringe Del af Kapitalen var indbetalt.

Et Misbrug, der har haft en ikke ringe Udbredelse, har været, at Direktørerne selv var Assurancemæglere, der som saadanne modtog Provision af Forsikringer, de tilførte deres eget Selskab eller placerede for dette. Eller der beregnes Ledelsen Tantième i Forhold til Selskabets Bruttoindtægt. I et enkelt gensidigt Selskab var det saaledes bestemt, at Direktøren skulde have 20 % af den aarlige Præmieindtægt, at Formanden for Bestyrelsen skulde have 5 % og 3 andre Bestyrelsesmedlemmer hver 2 % af den aarlige Præmieindtægt. I samme Selskab var Ledelsen — 3: de Personer, der havde stiftet Selskabet — desuden ganske enevældig, idet Medlemmerne kun skulde kunne sende delegerede til Generalforsamlingen, forsaavidt der i et Amt var 2 000 Medlemmer — hvilket Antal man ikke naaede. I et andet gensidigt Selskab havde Ledelsen befæstet sin Magtstilling ved en Bestemmelse i Vedtægterne, hvorefter de først valgte Direktører under Forbehold af betryggende Administration skulde være uafsættelige i 10 Aar.

At man gennem Lovgivning kan komme Misbrug af de sidst omtalte Arter til Livs, behøver formentlig ingen nærmere Paavisning.

Angaaende nogle Hovedpunkter af det Forslag, Flertallet er enedes om at stille, skal følgende Bemærkninger forudskikkes:

1. Man foreslaar, at privat *Forsikringsvirksomhed* fremtidig kun maa paabegyndes af Aktieselskaber og gensidige Selskaber. Private Personer eller ansvarlige Interessentskaber bør sikkert ikke have Adgang til at drive Forsikringsvirksomhed, da saadan Virksomhed bør kunne fortsættes uanset enkelte Personers Solvens eller Død. Og man antager ikke, at der vil være nogen Trang til at anvende andre Selskabsformer. En tilsvarende Regel findes ogsaa i vor Livsforsikringslovs § 1, i den norske Tilsynslovs § 1 og i den svenske Lovs § 1, ligesom den synes forudsat i fransk og i schweizisk Ret. Efter den tyske Lovs § 6 skal Reglen gælde Livs-, Ulykkes-, Ansvars-, Brand- og Hagelskade-forsikring, og Forbundsraadet kan ifølge § 117 udvide Reglen til ogsaa at gælde andre Brancher.

De 4 allerede bestaaende Søforsikringsselskaber — „De private Assurandører“, „Den københavnske Sø-Assurance-Forening“, „Fjerde Søforsikringsselskab“ og „De private Reassurandører“, der ikke er organiserede som Aktieselskaber eller gensidige Selskaber, idet de paagældende Selskabers Kreditbasis bestaar i en af et vist Antal Interessenter sammenskudt Formue i Forbindelse med Interessenternes Hæftelse — pro rata, men med hele deres Formue — for alle Selskabets Forpligtelser, skal naturligvis ikke berøres af den heromhandlede Bestemmelse.

2. Ved Behandlingen af Spørgsmaalet om, hvilken *Kreditbasis* der skal tilvejebringes af et Selskab, der vil paabegynde Forsikringsvirksomhed, har man staaet overfor et Problem, der stadig er kommet igen. Skulde man vælge en generel Lovregel eller henlægge Afgørelsen til Administrationen?

Vor Livsforsikringslov giver som bekendt Lovregler for gensidige Selskaber, medens Spørgsmaalet for Aktieselskabers Vedkommende er overladt til Administrationens Afgørelse. Her er man gaaet den omvendte Vej:

For Aktieselskaber, der vil drive Brand- eller Søforsikring, foreslaar man, at Aktiekapitalen skal være mindst 1 000 000 Kr. For andre Aktieselskabers Vedkommende foreslaar man et Minimum af 100 000 Kr., dog at Handelsministeren skal kunne dispensere fra denne Bestemmelse.